

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

arrest nr. 18.990 van 21 november 2008
in de zaak X / IIde kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 20 november 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 november 2008 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en houdende het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 november 2008 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak:

De verzoekende partij verklaart op 13 oktober 2008 het Rijk te zijn binnengekomen en asiel te hebben aangevraagd bij de bevoegde Belgische overheidsinstanties.

Op 20 oktober 2008 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Op 19 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de eerste betreden beslissing.

Op diezelfde dag wordt eveneens een nieuwe beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit deze bepalingen blijkt dat slechts tot een schorsing kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen (RvS 13 februari 2007, nr.167.754).

In casu bevat het verzoekschrift van de verzoekende partij geen uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Waar de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting stelt dat het evident is dat er sprake is van uiterste noodzakelijkheid en dat het dan ook niet nodig is om nog eens een aparte uiteenzetting te geven over de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, kan hij echter niet gevolgd worden.

Artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten. Aldus kan niet anders kan vastgesteld worden dat niet werd voldaan aan de eerste voorwaarde van artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éérentwintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS.

J. CAMU.